

Húsvét a Krisztus belénk lehelet Szentlelkével eggyé vált élet

Húsvét I. 2021

Köszöntés: „*Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőrömet megrágják, testem nélkül látom meg az Istent. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más.*” Jób 19:25-27.

Ige: „Már este volt azon a napon, a hét első napján, és a zsidóktól való félelem miatt az ajtók is zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: Békesség nektek! És ahogy ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok pedig örvendeztek, hogy látják az Urat. Majd ismét azt mondta nekik Jézus: Békesség nektek! Ahogy engem elküldött az Atya, én is úgy küldelek el titeket. Ezt mondva rájuk lehelt, és így szólt: Vegyetek Szentlelket! Akiknek bűneit megbocsátjátok, azok bocsánatot nyernek, akikéit megtartjátok, azokéi megmaradnak.” Ján 20:19-23.

Szeretett testvéreim! Tegnap, Nagyszombat ünnepén arról hallottunk, hogy az ember Fia Jézus Krisztus, bármilyen ellentmondásos is, de annak a Nagyszombatnak is teljhatalmú Ura volt, amikor a Jézust gyűlölő gonoszok kivételével mindenki nyugodott. Nagyszombat csodája és különlegessége ugyanis, hogy a halálnak abban a benuátságában, ami nagycsütörtök és nagypéntek eseményeiben éreztette félelmetes jelenlétét, az Úr Igéje nem szűnt meg cselekedni és történni. Történnie kellett ugyanis mindannak, ami meg van írva, hogy tudni illik, miután a gonoszok közt szántak neki sírt, mégis a gazdagok mellé jutott a kínos halál után (Ézsaiás 53: 9), sőt feltámadásával és mennybeemeltetésével az Atya Isten jobbjára, a minden név fölötti név dicsőségébe emeltetett, oda, ahol neki adatott minden hatalom mennyen és földön.

Urunk Jézus még a tanítványaival volt, amikor mindezeket elmondta nekik, hogy meg fognak történni, Péternek Jakabnak és János pedig ott az átváltozás hegyén meg is mutatta az ő dicsőségét, amit senki és semmi nem vehet el tőle, mert az Atya kezében van. Tehát „mielőtt Jézus magával viszi a tanítványait a szenvedésbe, a megaláztatásba, a szegénységbe és a megvetésbe, *magához veszi őket* (Ján 20:21) és megmutatja nekik magát, mint Isten dicsőségének Urát (Mt 17: 1-9). Mielőtt a tanítványoknak le kell ereszkedniük Jézussal az emberi bűn, gonoszság és gyűlölet mélységeibe, Jézus felvezeti őket a magas hegyre, ahonnan a Zsolt 121: 1 verse szerint a segítségüket várhatják. Mielőtt Jézus orcája elszenvedi az ütések és köpések, mielőtt ruháját széttépik és vérrel szennyezik, a tanítványoknak látniuk kell Jézust isteni ragyogásában.”¹

Tény és való, hogy nagycsütörtök éjszakája, nagypéntek terrorja és még nagyszombat magatehetetlen nyugalma is teljesen elfeledtette a húsvétra ébredő tanítványokkal az Úr oly sokféleképpen meglátott dicsőségét. Ők, húsvét napján reggeltől estig a kereszt gyötrelmeiben roskadozva a halál teremtette múltban raboskodtak, pedig a valóság akkorra már teljesen más volt. A valóság húsvét hajnalán az volt Jézus Krisztus a teljhatalmú Úr minden élet és halál felett. A valóság az, hogy Ő, aki a kezdet és a vég, kizárólag az Ő hatalmában van a jelen a múlt és jövő (Jel 1:19), és még a pokol kulcsai is az Ő kezében vannak (Jel 1:18). De mindezek, a Jézus húsvét napi tanítványai számára teljesen láthatatlanok és megismerhetetlenek voltak. A szemük látása bele merevedet nagypéntek borzalmaiba s a halála okozta múltba. Hasonlóképpen a fülük hallása megsüketült annak istenkáromlásaiba, a szívük érzése belehalt a kínhalál tébolyába, elméjük szétesett.

¹ Ditrich Bonhoeffer in Jöjj velem Harmat-Luther Kiadó Budapest 2020. old 104. (Április 3)

Mire volt jó akkor az a három és fél évig tartó tanítás, a messiási jelek és csodák, ha húsvét vasárnapjára nem maradt bennük csak egyetlen élő sejt sem, ami emlékezhetett volna bennük a látottakra, a hallottakra, a kitapintott és megérezett mennyei dolgokra, az eljövendő örök igazságra?

Így történt testvéreim, hogy noha Jézus a tanítványokat úgy vezette a Gecsemáné kertjén keresztül a Golgotán felállított keresztra, hogy előtte láthatták őt Isten megdicsőült Fiaként, az örök Fiú Istenként, és mint akiknek értelmi, érzelmi, tapasztalati tudásuk volt Urunk megdicsőüléséről, azaz feltámadásáról, mindezekből húsvét reggelén mégsem maradt meg bennük semmi; nem tudták kiemelni a fejüket az őket elragadó halál sötét vizéből.

Testvéreim! Ők ebben az állapotukban hozzánk teljesen hasonlóak, mi pedig ő hozzájuk vagyunk teljesen hasonlóak. Ez az az állapotunk, amiben Krisztus Urunk halála eltörölte addig ismert világunkat, megölt bennünk minden isteni emléket, mennyközeli érzést, az igazság, tisztaság és szentség legőszintébb vágyát, és hamuvá változtatta az Isten életet adó ígését. Ne szégyelljük nevén nevezni ezt a totális elveszettségünket, aminek általunk felfogható határai sincsenek már! Ez az a titok, amit az apostol így fogalmazott meg számunkra:

„Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemetettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.” Róm 6:3-4. „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.” Gal 2:20.

Húsvét csodája nem az, hogy lenne bárki is, akár csak egy ember is, aki képes volt újra talpra állni a golgotai kereszt eseménye után. Nem! Nem ez az evangélium! Ellenkezőleg! Húsvét evangéliuma az, hogy a kereszt után, amikor mindenki a maga sírjában hever csak egyetlen egy az, aki a halottak közül való feltámadásával élőként tapos a halál birodalma felett, a mi Urunk Jézus Krisztus, a Fiú Isten! Húsvét feltámadás csodája és öröme az, hogy eljön az Úr és *megáll az én porom felett*, a nevemen szólít, hatalma szavával életre hív és feltámasztva hoz ki a síromból. Ekkor új szívet, új elmét, *új látást* és új hallást is *ad*, melyek által újra megismerem Jézust, az Isten egyszülött Fiát, az Isten Messiását, a megfeszített, de a halottak közül feltámadt Krisztust, az én Uramat és Megváltómat².

Így lesz húsvét nem valaminek a megmagyarázhatatlan folytatása, hanem egy minden értelmet felül múló, nem e világból való (Jn 17: 16) teljesen új életnek a kezdete, olyan életé, amilyen addig a pillanatig sohasem létezett! Az Isten Fia Jézus Krisztus belénk lehelet Szentlelkével egygé vált romolhatatlan (1Pét 1:23) élet ez. Ámen.

² לָאָהַ (gá'al) I. alapjelentés Kal 1) megvált (ti. vérrokon) 2) kivált, kivásárol